

Zdroj: Mladá fronta DNES
Datum vydání: 14.2.2008
Rubrika / pořad: Kultura - Vysočina
Strana / zpráva 06
Autor: PAVEL POKORNÝ

„Cítím se být více folkařkou“

Zpěvačka a kytaristka Pavlína Jíšová upoutala publikum hudebního salonu andělskou tvorbou

Třebíč - Kdo byl toto úterý večer v Národním domě v Třebíči při koncertu Pavlíny Jíšové a Pavla Bobka, nemohl odejít bez něžného doteku závanu andělských křídél...

... všem, i těm, co na tomto hudebním salonu Městského kulturního střediska Třebíč nemohli být, připravila Pavlína Jíšová ve spolupráci se svými folkovými přáteli novou nahrávku Andělé jsou s námi.

Pavlína Jíšová v rozhovoru naznačuje, jaký vztah má k andělům.

* Andělé? Přišli za vámi někdy?

Andělé za námi přišli jednou... přesněji řečeno za mou dcerou Adélkou, která také přijela na trebičský koncert. Ona totiž jednou přežila ošklivou autonehodu, když při ní byla vyhozena z auta, zachraňovali ji v nemocnici; tehdy to s ní vypadalo dost bledě. Jsem moc ráda, že jí asi andělé pomohli... samozřejmě i ti andělé v bílých pláštích... prostě všichni hodní lidi, kteří byli po ruce, třeba, jestli jsou, i ti v nehmotném těle.

* Jak vznikl název vašeho nového CD - Andělé jsou s námi?

Proč dostala tato deska tento název? Přestože nejsem křtěná a nejsem přímo u nějaké víry, tak věřím v něco, v co věří určitě každý člověk, i když je ateistou a není mu zrovna dobře, pak si stejně vzpomene -pane bože, pomoz mi, ... každý z nás má v sobě tuto víru. A ta souvisí s tím, že přemýšlíme o tom, kde jsme se tady vzali, že jakési tajemno existuje. O tomto tajemnu určitě každý uvažuje, a pokud ne, tak jednou bude.

* I v dnešní době?

Ano, právě v současnosti, kdy je doba hodně hektická a lidičky jsou k sobě někdy hrubí a tvrdí, ale, myslím si, že většina zase ne, proto jsem zvolila název křtěného alba Andělé jsou s námi, aby každý, když na něj dolehne nějaká nepěkná věc, si vzpomněl, že třeba někde, v nějakém prostoru, je nějaká světelná bytost, která se na něj dívá a která mu pomáhá. Můžeme anděly nazývat například i intuici, které někdy méně, jindy více nasloucháme.

* Jaký je další smysl vašich textů?

Ten smysl spočívá v tom, že si každý může najít, co sám chce. Posлуhač v nich sám podle sebe nachází, co on hledá, co si představuje, něco svého.

* Myslíte si, že vás andělé vynesli na vrchol popularity?

Nedomnívám se, že bych teď byla na vrcholu popularity. Pořád jsem na začátku, protože kdyby byl člověk na vrcholu popularity, tak má nabyté a vyprodané sály i program na dva roky dopředu, kde bude hrát. Cítím se být více folkařkou než zpěvačkou country music; a myslím si, že jsem pěšákem na folkovém poli. Když si o mně někdo někde přečte, že jsem ta folkařka číslo jedna, tak si to nemyslím, protože tou je podle mě Zuzana Navarová, která si toto ocenění naneštěstí už odnesla tam, kam všichni jednou půjdeme a budeme ji následovat. A právě proto přemýšlíme i o tom, jestli nějakí andělé jsou, neboť nás zajímá, čím jsme starší, jestli, až tady jednou nebudeme, jestli je potom něco, anebo vůbec nic. A mě by bavilo, kdyby bylo něco, a proto - Andělé jsou s námi.

* Kdo může být tím andělem strážným?

Nemusí to být jenom bytost, kterou nevidíme, kterou jenom tušíme, může to být kdokoliv, jakýkoliv človíček, který vedle vás je a který s vámi chce být, chce si s vámi povídat. Kolikrát vedle vás je a můžete klidně mlčet, a stačí to.

* Je jím i Pavel Bobek, s nímž ráda koncertujete?

Ano, Pavel Bobek určitě anděl strážný je. Jsme rádi, že je nyní zdravý a je to pro nás opravdu čest si s ním občas zahrát. Když jsme byli malí, tak jsme ho poslouchali; on byl už tehdy hodně populární. To, že je kmotrem našeho nového alba, je pocta.